

Sygn. akt VI K 381/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Katarzyna Możejko

po rozpoznaniu dnia 29 lipca 2014r.

sprawy karnej **A. S.**

urodzonego (...) w B., syna W. i K. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 marca 2014 roku w Ś., woj. (...), z mieszkania na ul. (...) wykorzystując nieuważę A. R. z pomieszczenia sypialni dokonał zaboru w celu przywłaszczenia saszetki z zawartością pieniędzy w kwocie 12.000 tysięcy złotych na szkodę A. R., przy czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 stycznia 2011 roku (sygn. akt II K 520/10) za czyny z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk przy zastosowaniu art. 91§1 kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w ramach dozoru elektronicznego w okresie od 30 maja 2012 roku do 30 grudnia 2012 roku

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

I. oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 624 § 1 pkp zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

VI K 381/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 marca 2014 roku oskarżony S. wraz ze swoimi kolegami E. P. oraz K. D. w Ś. sprzedawali ziemniaki chodząc po mieszkaniach w okolicznych budynkach. Oskarżony dotarł również do mieszkania mieszkającej na parterze na ul. (...) pokrzywdzonej A. R.. Zapukał do mieszkania i zaoferował ziemniaki, a pokrzywdzona zgodziła się kupić sześć worków. Męża pokrzywdzonej w tym czasie nie było w mieszkaniu, ponieważ pojechał do miasta na zakupy. Oskarżony wniósł ziemniaki na korytarz do piwnicy, po czym poszedł do mieszkania po pieniądze za nie. Pokrzywdzona miała zapłacić 495 zł. A. R. weszła do pokoju, w którym trzymała w saszetce pieniądze. Oskarżony widział jak pokrzywdzona jej wyjmuje. Dała oskarżonemu 500 zł, ten wydał jej 5 złotych, po czym poprosił o szklankę wody. Kiedy A. R. poszła po wodę do kuchni oskarżony korzystając z chwili jej nieuważi wszedł do pokoju i zabrał saszetkę z pieniędzmi, których było 12.000 zł.. Kiedy oskarżony wyszedł z mieszkania pokrzywdzona zorientowała się, że nie ma saszetki. Zaraz zadzwoniła do córki, powiedziała co się stało, a ta zadzwoniła na Policję. Oskarżonego zatrzymano, a pieniądze pokrzywdzonej zostały zwrócone.

Dowód:

- zeznania świadka A. R. k. 3, 31 55, 91
- wyjaśnienia oskarżonego A. S. k. 50, 77
- protokół zatrzymania rzeczy k. 51-52
- spis i opis rzeczy k/ 53
- pokwitowanie odbioru rzeczy k. 55

Oskarżony A. S. był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu . Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie o sygn.. akt II K 520/10 skazany został za czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk na karę siedmiu miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny. Kare pozbawienia wolności oskarżony odbył w okresie od dnia 30 maja 2012 roku do dnia 30 grudnia 2012 roku.

Dowód:

- dane o karalności k. 58-59
- odpis wyroku k. 68-71

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Ponadto Sąd zważył co następuje:

W przekonaniu Sądu wina i sprawstwo oskarżonego w popełnieniu zarzucanego mu czynu nie budzi najmniejszych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, opowiedział w jaki sposób okradł pokrzywdzoną i jego relacja jest zbieżna z tym, co na ten temat powiedziała A. R.. Wreszcie od oskarżonego odzyskano zabrane pokrzywdzonej 12.000 zł.

Nie ma wątpliwości, że w tak ustalonym stanie faktycznym A. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 278§1 kk, ponieważ korzystając z nieuwagi starszej osoby, odciągając ją wcześniej od miejsca, w którym trzymała pieniądze zabrał je i wyszedł z mieszkania.

Należało również za aktem oskarżenia przyjąć, że oskarżony działał w ramach recydywy opisanej w art. 64§1 kk, ponieważ uprzednio skazany za przestępstwo przeciwko mieniu , popełnione oczywiście umyślnie , w ciągu 5 lat po odbyciu siedmiu miesięcy pozbawienia wolności popełnił ponownie przestępstwo podobne tj. przestępstwo kradzieży. W tej sytuacji wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej sześciu miesięcy pozbawienia wolności wydaje się być jak najbardziej uzasadnione. Oskarżony co prawda przyznał się do zarzucanego mu czynu, pokrzywdzona odzyskała swoje oszczędności, niemniej jednak czyn popełniony przez oskarżonego jest kolejnym, popełnionym już w ramach recydywy, co stanowi okoliczność usprawiedliwiającą surowsze potraktowanie oskarżonego. Jasno bowiem widać, że oddziaływanie dotychczasowych kar odniosło dość mizerny skutek. Skoro nie przynosi efektu założenie o wychowaniu sprawcy, przynajmniej kara powinna zadziałać na niego odstraszająco i skutecznie zniechęcić do popełniania przestępstw w przyszłości. Trzeba pamiętać, że kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności została wymierzona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, niemniej jednak wobec wyrażonej skruchy A. S. i szczerego przyznania się do winy, będzie ona zdaniem Sądu wystarczająca dla osiągnięcia celów kary zarówno ze względów prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Ponieważ z ustaleń Sadu wynika , że oskarżony nie ma dochodów pozwalających mu na pokrycie kosztów postępowania, Sąd w oparciu o przepis art. 624§1 kpk zwolnił go od tego obowiązku.